

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

c. 14. Sicut in vno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Volunt igitur & mandamus, & in virtute A
obediencie districtè precipimus, vt ad hæc effica
citer exequenda Episcopi per dioceses suas dili
genter inuigilent, si canonicam velint effugere
vitionem. Si quis enim episcopus, super expur
gando de sua diocesi hæretice prauitatis semen
to negligens fuerit, vel remissus; cum id certis in
dicis apparuerit ab episcopali officio depona
tur, & in locum ipsius alter substituatut idoneus
qui velit, & possit hæreticam confundere prau
tatem.

C O M M E N T. XII.

EXcommunicamus. Edidit Innocentius
Eius Concilio generali Lateranen. hoc copiosè
edictum aduersus hæreticos, eorumque fautores an
no Domini MCCXX. in quo potissimum tres pœ
nas eis irrogat. Vnam spiritualem, videlicet, exco
municacionem: alteram corporalem, cum possint nisi
resipiscant, tradituræ seculari, vltimo supplicio af
ficiendi: tertiam item vitæ afflictiuam, nempe bo
norum confiscacionem.

Nec putandum est hic primum pœnam exco
municacionis in hæreticos latam; nam omnium pœna
rum, quibus hæretici coercentur, hæc antiquissima
est, à Christo iam lata Matth. cap. 18. ibi: Si Ecce
siam non audierit, sit tibi tanquam Ethnicus, &
publicanus, & diuinus Paulus ter legitur exco
municasse, primum, Corinthum fornicarium primo
ad Corinth. c. quinto. Rursus Alexandrum, & Hy
menæum ob blasphemiam. 1. ad Timoth. c. primo.
Tandem hæc pœna idem Apostolus omnes hæreti
cos docuit coerendos, ad Titum c. 3. Item sanctus
Iohannes, 2. epistola canonica. Tradit Martinus ab
Ayala olim Archiepiscopus Valentini in li. de
Ecclesiasticis traditio. par. 3. artic. 6. Dissertu Lat
tissime lib. 2. de pœnis hæreticorum.

Qui autem inuenti fuerint sola suspicione
notabiles. Ergo contra suspectos de hæresi, tamen si
hæretici verè non sint, Inquisitores procedere pos
sunt. Sed an leuis suspicio sufficiat, questio est: &
Repertorium verbosè suspectus. Si itè nota. & Matth.
Afflictus in constitutione, seu consuetudine, & Carre
rus de hæret. nu. 116. leuem suspensionem sufficere
voluerunt, non tamen ad condemnationem, & pu
nitionem, sed vt ex leui suspicione ad examinatio
nem, inquisitionem, & veritatis indagacionem per
ueniatur, & leuiter suspecto ad eluendam huiusmo
di suspensionem etiam abinuatatio vel purgatio iniun
gatur, vt docet Emericus p. 2. q. 55. nu. 9. & seq.

Ceterum his leuibus suspitionibus non est vbi
que credendum in tam grani delicto, & prudentia
opus est, & iuxta qualitatem personarum erit iudi
candum, vt prudenter monuit Simancas in Enchy
ridio violatæ religionis, titu. 41. nu. 8. sed his plura
Emericus hac 2. p. q. 55. & 56. vbi, & nos multa
tradidimus. Hoc est certum, ad nullius capturam
veniendum esse ex his tantum indicijs aut delictis,
quæ leuiter solum redderent quempiam suspectum,
propter insigne honoris detrimentum, quod in hoc
crimine sola captura asserre dignoscitur, vt susius
scripsi infra p. 3. super ques. 59.

Gregorius IX. Archiepiscopo
Mediolanen.

Laici cuiuscunque professionis sint, predicare
non debent.

C A P. XIII.

ICVT in vno corpore, & infra. Cū
igitur nonnulli laici predicare præsu
mant, & verendum nimis existat, ne
vicia sub specie virtutum occultè sub
intrent; Nos attendentes, quod doctorum ordo
est in Ecclesia Dei, quasi precipuus: Mandamus
quatenus cum alios Dominus Apostolos dede
rit, alios prophetas, alios vero doctores, interdi
cas laicis vniuersis, cuiuscunque ordinis censean
tur, vsurpare officium prædicandi:

Idem.

Hoc cap. vsque ad §. si qui autem habetur in ca.
excommunicamus, supra co. tit. in prin. vnde sum
ma, & declarata, prout ibi fuit dictum.

C A P. XV.

EXcommunicamus & anathema
tizamus vniuersos hæreticos; Ca
tharos, Patarenos, Pauperes de
Lugduno, Passaginos, Ioslepinos,
Arnaldistas, Speronistas, & alios,
quibuscunque, nominib. censeantur, facies quidè
habentes diuersas, sed caudas ad inuicem colliga
tas: quia de uanitate conueniunt in idipsum. Dã
nati vero per Ecclesiam seculari iudicio relin
quantur, animaduersione debita puniendi: cleri
cis prius à suis ordinibus degradatis.

Si in hæresi deprehensi volunt redire ad fidem,
detrudendi sunt in perpetuam carcerem ad peni
tentiam peragendam, & credentes erroribus hæ
reticorum, hæretici sunt, hoc dicit.

Si qui autem de predictis, postquam fuerint
deprehensi, redire voluerint ad agendam condi
gnam penitentiam, in perpetuum carcerem de
trudantur. Credentes autem eorum erroribus,
hæreticos similiter iudicamus.

Idem.

Liberantur ab omni obligatione, qui hæreticis te
nebantur adstricti.

C A P. XVI.

ABSOLVIOS se nouerint à debito
fidelitatis domini, & totius obsequij,
quicunque lapsis manifestè in hæresim
aliquo pacto quacunque firmitate vallato, tene
bantur adstricti.

126 Martin
Marinus V.
quodam re
scripto, inci
Inter cunctas
& habetur in
vit. sed. c. ci.
Constan.

Quis pgi
na inbrexi
cos hic laz.

2. Tim.
Rom. 10.

Præ erit
cacioni hæ
reticis sati
quidem.

Cõtra susce
ptor peccat
Inquisitor.

Ex leuib. su
spicionib. nõ
facile proce
dendum.

Concor. tex.
in c. cum ex
inuncto, su
pra co. tit.

1. Cor. 12.
Ephes. 4.

1. Cor. 12.
Ephes. 4.
Godof. hunc
locu illustrat

1. Vide Eym.
3. p. q. 93.

1. In antiquis
codicibus cõ
stanter legi
tur homini